

8. februar 2021
Sagsnr.: 21/00725

**AFSLAG PÅ GENOPTAGELSE
af Planklagenævnets afgørelse om afvisning af klage over Jammerbugt
Kommunes indirekte afgørelse om, at opførelse af tilbygning på A 1
, Brovst, er i overensstemmelse med lokalplanen, sagsnr.
20/10812**

Planklagenævnet
NÆVNENES HUS

8800 Viborg

Planklagenævnet traf den 5. januar 2021 afgørelse om at afvise klage over Jammerbugt Kommunes indirekte afgørelse om, at opførelse af en tilbygning på ejendommen A 1 , 9460 Brovst, er i overensstemmelse med lokalplanen.

Tlf. 72 40 56 00
CVR-nr. 37 79 55 26
www.naevneneshus.dk

Planklagenævnet har modtaget en anmodning om genoptagelse af sagen.

Planklagenævnet afslår anmodningen om at genoptage sagen. Nævnets afgørelse af 5. januar 2021 gælder således fortsat.

1. Anmodningen om genoptagelse

Klageren har den 18. januar 2021 anmodet om genoptagelse af Planklagenævnets afgørelse af 5. januar 2021.

Klageren finder, at der bør ske genoptagelse, idet klagen er indgivet rettidigt.

Indholdet af anmodningen er gengivet nærmere i afsnit 2.3.

2. Sagens oplysninger

2.1. Sagens baggrund og tidligere forløb

Jammerbugt Kommune gav den 3. januar 2013 byggetilladelse til opførelse af en tilbygning til det eksisterende sommerhus på ejendommen A 1

9460 Brovst. Kommunen traf samtidig en indirekte afgørelse om, at tilbygningen er i overensstemmelse med lokalplan nr. 003, et sommerhusområde ved Tranum Strand/Lerup Strand.

Ifølge klagerens oplysninger begyndte byggeriet omkring 2015-2016 med nedrivning af den opførte terrasse mod syd. I 2017-2018 blev husets fundament forlænget mod syd, og der blev bl.a. bygget på bagsiden af huset. Byggeriet stod herefter ifølge klageren stille indtil den 13. maj 2020, hvor placeringen af fundamentets blokke for udhuset/carporten blev påbegyndt.

På den baggrund rettede klageren henvendelse til kommunen vedrørende byggeriet på ejendommen A 1 , 9460 Brovst.

Efter sagens oplysninger mødtes klageren og kommunens sagsbehandler den 2. juni 2020 på byggepladsen og drøftede sagen.

Klageren fik den 10. august 2020 aktindsigt i sagen.

Klageren indgav herefter den 4. september 2020 en klage til Planklagenævnet over kommunens indirekte afgørelse af 3. januar 2013.

2.2. Planklagenævnets afgørelse

Planklagenævnet traf den 5. januar 2021 afgørelse om at afvise at behandle klagen over Jammerbugt Kommunes indirekte afgørelse af 3. januar 2013, idet nævnet fandt, at klagefristen var overskredet.

Af afgørelsen fremgik bl.a. følgende:

2.1. Planklagenævnets kompetence

[..]

2.1.3. Kommunens brev af 8. september 2020

Det fremgår af kommunens brev af 8. september 2020 til klager, at kommunen har konstateret, at byggeriet på ejendommen kræver dispensation fra lokalplanens § 7, stk. 6, ligesom at byggeriet er placeret nærmere naboskel end det tilladte. Som nævnet forstår det, vil kommunen derfor indlede en tilsynssag vedrørende de nævnte forhold og herefter træffe en afgørelse om dispensation fra lokalplanen. En sådan afgørelse vil kunne påklages til Planklagenævnet for så vidt angår retlige spørgsmål.

2.2. Regler om klagefrist

En kommunes afgørelser efter planloven kan påklages til Planklagenævnet, jf. § 58, stk. 1, nr. 3, i planloven.¹

Klagefristen på 4 uger gælder også i forhold til indirekte afgørelser, som hverken offentliggøres eller meddeles til klageren. I disse tilfælde regnes fristen fra det tidspunkt, hvor klageren har fået kendskab til afgørelsen, jf. planklagebekendtgørelsens § 2, stk. 2, 2. pkt.

Hvis klageren ikke fra starten bliver gjort bekendt med byggetilladelsen, som den indirekte afgørelse indgår i, regnes 4-ugersfristen fra det tidspunkt, hvor det påtænkte arbejde er så fremskredent, at det er egnet til, at klageren i almindelighed må indse omfanget og karakteren af forholdet og dermed har mulighed for at vurdere, om forholdet eventuelt er i strid med lokalplanen for området.

2.3. Klagefristen i den konkrete sag

2.3.1. Vurdering af partsstatus

Partsbegrebet er ikke defineret i forvaltningsloven, men er udviklet i administrativ praksis. Adressaten for en konkret afgørelse er altid part i sagen, men også andre, der har en væsentlig og individuel interesse i sagen og dens udfald har partsstatus. Det er således en forudsætning, at afgørelsen angår den pågældende med en vis styrke og intensitet, og at afgørelsen ikke berører en større, mere ubestemt kreds af personer. Derudover er det en forudsætning, at pågældendes interesse i sagen kan anses for værnet af de bestemmelser, som kommunen skal træffe afgørelse efter.

Naboskab er ikke i sig selv tilstrækkeligt til at opnå partsstatus i forvaltningslovens forstand, men hvis et byggeri medfører konkrete og væsentlige gener, f.eks. betydelige lystab, indbliksgener eller lugtgener², må den pågældende anses for part. Hensynet til at bevare en udsigt kan også indgå i

¹ Bekendtgørelse af lov om planlægning, jf. lovebekendtgørelse nr. 1157 af 1. juli 2020.

² **FOB 1998.125**: Nabo var part i sag om dispensation efter byggeloven til opførelse af en antennemast på 48 m på naboejendommen. **MAD 2004.133**, Vestre Landsrets dom af 17. februar 2004: Klager var ikke part i sag om opstilling af teknikhus på 3,2 x 4 m og med pyramidetag med max. højde på 3,28 m over for klagerens ejendom, hvorved udsigten til et grønt område efter klagerens opfattelse blev ødelagt. **18/09582**: En klager var ikke part i en sag om opførelse af et etagebyggeri i 2 etager, som blev opført på et terræn, der var ca. 1 m højere end terrænet på klagerens grund. Afstanden fra byggeriet til klagerens terrasse var ca. 31 m. Afstanden til klagerens hus var ca. 36 m. **FOB 2007.437**: En

den samlede vurdering af, om vedkommende kan anses for part.

Nævnet finder ikke, at klageren er så væsentligt berørt af den opførte tilbygning, at klageren er part i sagen. Nævnet har herved lagt vægt på, at der er mindst 40 m fra den opførte tilbygning (udhus/carport og overdækning) til klagerens hus. Dertil kommer, at der er en ca. 4 m bred vej mellem de to matrikler. Der er i øvrigt ikke oplysninger i sagen om, at tilbygningen medfører andre gener for klageren.

2.3.2 Vurdering af klagefrist

Kommunen har meddelt byggetilladelse den 3. januar 2013. Planklagenævnet forstår dette som en indirekte afgørelse om, at projektet ikke er i strid med lokalplanen for området.

Planklagenævnet finder, at fristen i denne sag senest skal beregnes fra 13. maj 2020, hvor placeringen af fundamentets blokke for udhuset/carporten blev påbegyndt.

Det vil sige, at klagefristen udløb senest den 10. juni 2020. Klagen er derfor indgivet for sent.

Planklagenævnets praksis med hensyn til klagefrister er restriktiv, navnlig i sager, hvor der – som i dette tilfælde – er andre parter med modstående interesser. En klage, der er indgivet efter udløbet af klagefristen, vil normalt blive afvist, også selvom der er tale om en ganske kort overskridelse.

Planklagenævnet finder ikke, at der i den konkrete sag foreligger sådanne undskyldelige omstændigheder, at det kan begrunde, at nævnet ser bort fra en overskridelse af klagefristen. Nævnet har herved lagt vægt på, at indgivelsen af klagen ikke var afhængig af kommunens afgørelse om aktindsigt.

Da klageren ikke er part i sagen, er der ikke krav om meddelelse af klagevejledning. Den manglende klagevejledning til klageren har således ikke betydning for, hvornår klagefristen begyndte at løbe.

2.3. Indholdet af anmodningen om genoptagelse

Klageren finder, at der bør ske genoptagelse, idet klagen er indgivet rettidigt. Klageren henviser til, at kommunen på mødet den 2. juni 2020 bl.a. oplyste klageren om, at den opførte tilbygning er ulovlig, hvorfor ejeren ville blive bedt om at fjerne denne. Klageren afventede herefter svar fra kommunen vedr. det ulovlige byggeri.

Den 17. august 2020 rettede klageren henvendelse til borgmesteren, hvorefter

nabo var part i en sag om byggetilladelse til opførelse af hotellejligheder umiddelbart foran naboens feriebolig. Mistet havudsigt. Betragtelige indbliksgener, der i sig selv begrundede partsstatus.

klageren den 8. september 2020 modtog en redegørelse for de forskellige forhold på ejendommen. Redegørelsen var vedhæftet en klagevejledning til bl.a. Planklagenævnet.

Klageren blev dermed først bekendt med klagemuligheden til Planklagenævnet den 8. september 2020, hvorefter klageren indgav klagen til Planklagenævnet. Klageren bemærker i den forbindelse, at det kan ikke forventes, at man som almindelig borger har kendskab til Planklagenævnet.

Derudover anfører klageren, at det er kommunen, der som myndighed administrerer byggelovgivningen, ligesom at det er kommunen, som har kendskab til byggesagen, hvorfor klageren i første omgang rettede henvendelse til kommunen og ikke Planklagenævnet.

3. Planklagenævnets bemærkninger og afgørelse

3.1. Generelt om genoptagelse

Planklagenævnet har pligt til at vurdere, *om* en sag skal genoptages, hvis en part beder om det.

Planklagenævnet har desuden pligt til at *genoptage sagen* og vurdere den på ny, hvis en af følgende betingelser er opfyldt:

- 1) Hvis der er nye faktiske oplysninger af så væsentlig betydning, at der er en vis sandsynlighed for, at sagen ville have fået et andet resultat, hvis oplysningerne havde foreligget ved nævnets tidligere stillingtagen til sagen.
- 2) Hvis nævnet ved den tidligere behandling af sagen har begået væsentlige sagsbehandlingsfejl.
- 3) Hvis der er væsentlige nye retlige forhold, f.eks. hvis domstolene i en tilsvarende sag har underkendt nævnets fortolkning eller praksis.

Planklagenævnet har derimod ikke pligt til at genoptage sagen alene af den grund, at en part, en førsteinstans eller andre er *uenige* i nævnets fortolkning eller praksis.

3.2. Planklagenævnets vurdering og afgørelse

3.2.1. Vurdering af genoptagelsesansøgningen

Uenighed i nævnets afgørelse

Klageren gør gældende, at klagefristen ikke er overskredet, idet kommunen først den 2. juni 2020 oplyste klageren om, at tilbygningen var ulovlig og skulle fjernes, samt at klageren først den 8. september 2020 blev bekendt med muligheden for at klage til Planklagenævnet, jf. afsnit 2.3.

Klagerens oplysninger om mødet den 2. juni 2020 samt kommunens brev af 8. september 2020 indgik også i sagen i forbindelse med Planklagenævnets

afgørelse af 5. januar 2021, og der er således ikke tale om en ny oplysning. Der er således heller ikke sket en sagsbehandlingsfejl. Nævnet opfatter derfor genoptagelsesansøgningen på den måde, at klageren er uenig i nævnets afgørelse, idet klageren mener, at han først havde grundlag for at klage efter klagefristens udløb, og at klagen derfor må anses for rettidig.

Uenighed kan ikke give anledning til genoptagelse.

Nævnet afslår derfor ansøgningen om genoptagelse.

Nævnet bemærker uddybende, at det ikke er afgørende for beregning af klagefristen, hvornår klageren er blevet bekendt med, at en klage kan indgives til Planklagenævnet, men hvornår klageren i almindelighed måtte indse omfanget og karakteren af forholdet og dermed har mulighed for at vurdere, om forholdet eventuelt er i strid med lokalplanen for området. Den manglende klagevejledning forinden kommunens brev af 8. september 2020 – og indgivelsen af klagen til Planklagenævnet – er således i den konkrete sag uden betydning for, hvornår klagefristen begyndte at løbe, jf. også begrundelsen i afgørelsens afsnit 2.3.2.

Nævnet bemærker, at det fremgår af sagens oplysninger, at kommunen i brev af 8. september 2020 har vurderet, at byggeriet på ejendommen kræver dispensation fra lokalplanen. Som nævnet forstår det, vil kommunen indlede en tilsynssag og herefter træffe en afgørelse. En sådan afgørelse vil kunne påklages til Planklagenævnet, jf. afsnit 2.1.3 i Planklagenævnets afgørelse af 5. januar 2021.

3.2.2. Afgørelse

Planklagenævnet afviser at genoptage Planklagenævnets afgørelse af 5. januar 2021.

Planklagenævnets afgørelse om afslag på genoptagelse er endelig og kan ikke indbringes for anden administrativ myndighed, jf. § 3, stk. 3 i lov om Planklagenævnet. Eventuel retssag til prøvelse af afgørelsen skal være anlagt inden 6 måneder, jf. § 3, stk. 4, i lov om Planklagenævnet I forhold til Planklagenævnets oprindelige afgørelse regnes fristen på 6 måneder fra 5. januar 2021.

Afgørelsen er truffet af formanden på nævnets vegne, jf. § 4, stk. 1, i lov om Planklagenævnet.

4. Gebyr i forbindelse med genoptagelsesansøgningen

Det indbetalte klagegebyr tilbagebetales ikke. I forbindelse med en genoptagelsesansøgning tilbagebetales klagegebyrer kun, hvis nævnet beslutter at genoptage sagen, det vil sige svarende til, at nævnet giver klageren medhold eller i øvrigt ændrer den afgørelse, der er klaget over. Det er ikke tilfældet i

denne sag. Planklagenævnets afgørelse vedrørende klagegebyret kan ikke indbringes for anden administrativ myndighed. Der henvises til § 3 i gebyrbekendtgørelsen for Planklagenævnet.³

³ Bekendtgørelse nr. 108 af 28. januar 2017 om gebyr for indbringelse af klager for Planklagenævnet.